

הכל מעריכין פרק ראשון ערכין

עין משפט
נור מצוה

הנִגְיָן חרוד עיבר בוכבבים שהנתנו לבך נברך הבוט אין מכבליין ממענו בו
וּתְהִימָר וְלֹטִים קָה לֵי מהלי קָה לֵי יְסָדָה וַיְלֵל דָלְלָה קְדוּמָה
וְלֹא מִזְמָרָה מִזְמָעָה לְיָס דָלְלָה מִקְדָּשָׁן סְדָקָה נְדָקָה סְדָקָם
לְקָדוּמָה תִּימָן וְמִקְמָעָן דָלְמָיוֹיָה קְדוּמָה חֲמָרָה קְדוּמָה
הָא לְכָבָסָה. רְטַח פַי נְכָמִילָה סְדִיקָה
לְפִיוֹן יְדָס וְלְכָבָסָה גָּמָס סְדִיקָה רְפִיָּין
יְדָס וְעוֹד פְּלִיטָה יְכָנִיעָה נְכָמִילָה
נְכָמִילָה לְכָנִין טַלְמָעָה פָּנִים יְמָנוֹי
צָבָס וְעַלְמָעוֹן לְוֹמֵר טַלְמָעָה נְנוּ מְקָנָה צָבָס
סְמָקְדָּשָׁן פָּנִים לְכָסָף דָבָר מְקָוִיסָה לְזָן
מִקְדָּשָׁן פָּנִים יְזָרָה נְסָס וְמִפְּלָרָה דָבָר
שְׁלָמָן מְסָוִיסָה מִקְדָּשָׁן דָלְלָה סְדִיקָה טָו
עַלְמָעוֹן וְלְאָלָה וְגָנָה צָס כָּבָר וְנִיחְמָה
צָוָה קָה דָלְקָמוֹר דָסְמָוֹן שְׁמָמִי מִלְבָדָה
לְלָגָדָה וְלִיכָּה לְמִיחְמָת לְעַלְמָרָה יְהִי!
הנִגְיָן חרוד עיבר בוכבבים שהנתנו לבך נברך

ספיקת גוף. גמיהילם סבגין הין מקובלין דסחט נלפ'ין ידים ממכובין: כפכוף, נחוק קות יין דק דלק להין ולומר לפ'ין ידים מקובלין, "ל"ן גמיהילם סבגון סמה קימתן כל יין עדידי וכוכביס עליון הין מקובלין חכל נטסף נתקבלין מוסס למיינא. ולכךון שיקר וזה קיינו טעם לסחט כל ימי ביט

גורה אור השלם

1. ואגרת אל אסף שם
הפרט אש לפלר אשר חי
לי עזים רקות את שעון
דבירה ולכית אשר אבואו אל
העיר ולכית אשר אבואה
ויקח לי הפלר בגד אדיל
הטווה עצל נחיה בגד
2. כי נדר נדר ליל אלקיים ל
האחר לשולמו כי דרש וירש
ה' אלקיים מענק וויה
דעתם דברם בג

הגחות הב"ח

מוספֶת רש"י

מגמה כליא וערוד. ענגולות צל
המה על קלה מטה כי עשון ונין מזין
בכון פגימות וסימני דלקת
כטול ומופנן בקן נון צל
למען מה שמיינס לולבב ישן
ז. וכעכ"י מוחות (ח'ו): שנג כלא
ומקראי מעלן גוף שלם מה ומופנן
וזה סב שגדול ומה מוגם דמי
שלון טון טרילוטים לעלי' (פרק י' 8).

רביינו גרשום

הכון ולמם סכט זו עני נגדקה דלן
ההמג' עמל וקיינלאַן צהלהוּת נענין
האָלָה מהר פִּי זֶה. וְלֹאָלָה מהר עלי^ה
דָּלִיקִיָּה צָהָלִיטִיָּה. דְּלִיאָן דְּמַתְמַמָּה
וּקְרָמָה לה בְּצֻוּנִים נָעַנְיוֹן צְבָלוּנִים
וּמִיעֵנִים צְהָלִיטִיּוֹת לְמִינְמָה: אָלָה
דְּסָמָס נְדָר דְּמִי עַלְלָה^ה: סְכָנָן
הַלְּדָקָס קָלְחִי עַלְלָה כָּבֵל מְהֻלָּר נְכָרָל
(ו.) בְּפָלָר וְגַדְיסָן^ה וְלְדָקָה: שְׁמַעְפָּה
הַסּוֹן פִּי מְפִיטָוּסָה. לְדַבָּר מְמַנְּה מְמוֹתָה
הַמִּי פְּלִיסָס בָּזָן נְעַמְוֹן בָּזָן נְהֻמָּר
בָּזָן סְלִי וְלֹן בָּזָדִים מְמַנְּעַן^ה
יְסָרְלָהּ אַבְּגָנָלָהּ מְעוֹלָהּ טָוֹן גָּלְגִּילִים^ה
בְּבָל תָּחֹא:

בגון אמרה ב'איה ערבית. פ' שעדרון ^ט ו' נטנו לנו נפי צבוקת למדון צבוקת קדושתו וכל קקסל ווימת סכימיה שליחת זו ולן ציו עופות פולחן עליון הפלג נבוקת צבי פחדו מטעמם דלאן קדושתו כקדושתן דלאן סמיה יפרמו הקבוצות על הסמכה וטליינו כס דבר נרמול עזנו נולשו לאבדיהם שעופות מגג סטילן קדשו הומו כלין עירוב כלומר וויה מוניהם קדושים מלפניהם בגג סטילן וו' וורה בדרכך שטשטי נשבץ שמלוי לרעיש עד כלון נטנו יוס מקפס ^ט צבוקת קדונן (^ט ט) גדי צלמה אצבשי יהה נצביי צהמת כלין וויה קהמת קדין עולב גוון ציון הולמה סוס נציג רהמן וו' י' מסטיה צלמה יהה סמלה אל מה עליו מימותתיבי ואנרגת א' אסף שומד הדרם. וסינו צמיה ליטא צבנין וקאקיל דקן קביה מוכלאן צבוקת קומילס ולן נלהך סיס וכמס קראמי צבנין מצל כוכב סיס קדושים סיס קדושים סיס קדושים:

התרנה חדא עובד כוכבים שהתנדב נדבה
לבדק הבית מקבלים ^ו הימנו ותניא איריך
אין מקבלין א"ר אילא א"ר יוחנן לא קשיא הא
בתחילה הא בסוף דאמר ר' אם אמר רבינו
שנאינו מסיים מקבלין הוי דמי דבר המסיימים
אמור רב יוסף כנון ^ט אמה כליא ערב מתיב
רב יוסף ^ו ואיגרת אל אסף שומר הפרדים אשר
בסטוף דבר המשסיימים אין מקבלין דבר
שנאינו מלכחות דלא למלך גו' אמר ליה אבוי ^ט שאני מלכחות דלא
הדרא ביה דאמר שמואל ^ט אי אמר מלכחות
עקרן טורי ולא הדר ביה: אמר
רב יהודה אמר רב ^ט עובד כוכבים שהפריש
תורתה מכיריו בודקין אותו אי ^ט ברעת ישראל
הפרישה תיתן להן ^ט ושם לאו טעונה גנזה
חישין שם ^ט בלבו לשמים מיתבי ^ט עובד
כוכבים שהתנדב קורה ^ט ושם כתוב עליה
בודקון ^ט אותו אם אמר ברעת ישראל
הפרשתי גדור ויתמש במותר ^ט ואם לאו
טוענה גנזה חישין שם ^ט בלבו לשמים
כחוב עליה דבעא גנזה הא אין
שם כחוב עליה לא בעא גנזה הוא הדין
ודראעג ^ט דין שם כחוב עליה נמי בעא גנזה
והוא קמ"ל דראעג ^ט דשם כחוב עליה גדור
וישתמש במותר דשם שלא במקומו לאו
קדושים ^ט דין ^ט היה כתוב על ידות הכלים
ונעל כרע המטה הרוי זה ^ט גדור וגנזה אמר רב
נחמן אמר רביה בר אביה ^ט האומר שלע' ז
לאחר לא איתמר אמר רב אמי אמר רב
יווחנן בין לעצמו בין לאחר אמר רב כי
לא שנו אלא אמר על אלב אמר הרוי זו
בעניא בעי למורתה מתקפה לה ^ט ובא אדרבה
אייפכא מיסתברא אמר זו משתמש בה כי
היכי דליך באחריותה אבל אמר עלי לא
אללא לא שנא: תניא כוותיה דרבא נדר
צדקה ואין הקדר צדקה מאי קאמר לא
נדדר ^ט ולא הקדר צדקה אלא לאו הכי
קאמר צדקה יהרי היא ^ט בבל התארח ואני
בכחדרש דאילו הקדר אסור לאשותמוש
בניה ^ט ואילו צדקה שי לאשותמוש בה אמר
רב בהנא אמרתא לשמעתא קמיה דרב
abhängig מנהדרעא אמר אthon הוי מתניתו לה
אנון הוי מתניתן לה אמר רב נחמן אמר
רביה בר אביה אמר רב האומר שלע' ז
צדקה מותר לשונתה בין לעצמו בין לאחר
ובין אמר עלי בין אמר הרוי זו: ^ט שלע'
צדקה עד שלא אתה ליד גבאי מותר
לשונתה משבחתה ליד גבאי אסור לשונתה
איין

קאמר צדקה יהי היא ^{בבב' התארח ואינה} בכבודך דאליו הקדש אסור לאשותמושי כהנה אמריתא לשמעתא קמיה דרב אבד מנהדרעא אמר אthon הבי מתניתו לה אナン הבי מתניתן לה אמר רב נחמן אמר ריבבה בר אבוח אמר רב האומר פלע זו זוד לצדקה מותר לשנotta בין לאחר כבini אמר עלי בין תר' ספלע לצדקה עד שלא אתה ליד גבאי מותר לשנotta משבתאתה ליד גבאי אסור לשנotta איני